

Bediüzzaman Hazretlerinin ayrı yaşta, değişik kültürde, farklı anlayışta imselerin fikir ve gönüllerini cezb ve celbetmesini ve onları bir çatı altında birleştirebilmesini nasıl izah edersiniz?

Bediüzzaman Hazretleri'nin mâna ikliminden irak, kılavuzsuz, pusulasız, başıboş giden bu asrın nice insanını sefahat ve sefaletin tesirinden kurtararak ruhlarında hamiyet ve muhabbeti ateşleyip, aralarında uhuvvet ve muhabbeti tesis etmesi, fertleri birbirleriyle kaynaştırması ve bir noktada birleştirmesi hakikaten ilgi çekici bir noktadır.

Her şeyden önce Feyyaz-ı Mutlak, Bediüzzaman Hz.lerine geniş bir istidat ve ulvî bir feyiz bahşetmiş ve insanları imân hakikatlerine irşâd vazifesini, bu asırda O'na lütfetmiştir. O bu irşâd vazifesiyle ruhunun derinliklerinden coşup gelen imân ve Kur'an'a ait en ince sırları, sünihat ve ilhamları, kalp ve gönüllere nakşetmiştir. Onun nakşettiği bu hakikatlar, bütün vuzuhuyla vicdanlarda tecelli etmiştir. Bu tecelliden husule gelen incizaplar, fertleri biraraya getirmiş, onları birbirleriyle kaynaştırmıştır. Böylece, imân ve ihlâsıyla, celadet ve şecâatiyle, ferâgat ve fedakârlığıyla, şuur ve irfanıyla, ahlâk ve faziletiyle yüce idealler peşinde koşan ve himmetini sadece milletinde bilen bir nesil ortaya çıkmıştır.

Evet... Kalbinin sevdası, vicdanının maşukası yalnız hizmet ve davası olan bir nesil...

O meş'alenin etrafında pervane olan, kandil gibi, kalplerini mârifet nuru ile tenvir ederek bu lâhuti kutbun cazibesıyla, saadet-i ebediyyeye müteveccihen, uhuvvet, muhabbet ve metanetle yürüyen bir cemaat...

Her dem itibarı artan, her türlü fikre hâkimiyetini tasdik ettiren, şuur ve basiretle yürüyen azim bir kadro.

Çeşitli insanî meziyetleri kendisinde cem eden ve ilahî tevfiğin refakatiyle, yıldız-misâl, Rıza-yı Bâri'nin semalarına koşan bir nesil..,

Allah Teâlâ Hazretleri, Bediüzzaman Hazretlerine öyle bir feyiz ihsan etti ki, deryalar ona nisbeten bir katre, asuman onun mârifet nuruna nisbeten zerre gibi kaldı.

O'nun bu feyzinden hissedar olan mücahidler zümresine, Allah Teâlâ Hazretleri, Risale-i Nur ile hidâyet âlemlerinden pencereler açtı. İnaletini onlara yaver kıldı. Muhabbet yüzünü gösterdi. Şefkat ve merhamet kapılarını ardına kadar araladı. Kur'an'ın bu asırda bir manevî mucizesi olan bu mârifet ırmağıyla, insanların iç âlemlerini kinden, öfkeden, gayzdan temizledi. Onları nihayetsiz nurlara ve sırlara gark etti.

Risale-i Nur o metin o ateşin o zengin ve rengin feyizleriyle, istidatları neşv ü nemalandırarak irfanın kemaline sevketti.

Evet, bu Külliyat'ta vazedilen metodlar, fert ve cemiyet hayatı için son derece lüzumlu, vazgeçilmez, köklü hakikatlardır. Bunlar, günümüz pedegoglarının düşünemediği, insanlığı tekâmül ve tealiye sevkedecek muazzam prensiplerdir. İçtimaî yapının temeli bulunan ve bütün insan nev'inin ulvî hissiyatını besleyecek olan hayattar kanunlardır. Böyle bir külliyata karşı, elbette insanoğlu lakayd kalamazdı. Zira Risale-i Nur'un ihtiva ettiği bu imân ve Kur'an hakikatlerine, bütün insanlığın ihtiyacı vardır. O'na karşı duyulan büyük alâka, bu ihtiyacın bir ifadesidir.

Risale-i Nur, hayata rehber olmuş ve akla ölçüler kazandırmıştır. Her hadiseye Kur'an mizanıyla ve ilâhî düsturlar noktasından baktırır.

Evvelemerde, **gaye ve vasıtayı birbirinden ayırır.** Gayenin ancak rızayı ilâhî olduğunu bildirir. Baki âlem için, istikamet dairesinde çalışmayı emreder. Dünyaya ait işlerin ebedî saadete birer vesile ve vasıta hükmünde olması gerektiğini öğretir. Lüzumsuz ve malayani şeylerden men eder. Nefsin tezkiyesi ve kalbin tatminiyle, hareket ve amelde itidali sağlar. Hayatın tanzimine taalluk eden meselelerde, iş bölümü yaptırır. İbadet ve itaat ile beraber, meşru çizgide, dünyevî işleri de birlikte yürütmeyi öğretir. Bakışa, duyuşa ölçü getirir. Helâl ve haram dairelerini çizer. Şefkat ve sevginin hudutlarını tayin eder. Evvelemerde, Allah sevgisini talim ettirir. Fıtrattan gaye, yaratılıştan matlubun, O olduğunu ve O'na dönüleceğini gözler önüne serer. Peygamber sevgisini, bhusus Sultan-ı Enbiya olan Fahr-ı Alem (A.S.V) Efendimizin sevgisini kalplere nakşeder. Sahabe-i Kiram ve selef-i salihîne muhabbet ve hürmeti telkin eder. Ebeveyne hürmeti, talebe ve hoca münasebetlerinde ciddiyeti, ailede saadet ve muhabbeti tesis eder. Vatan ve millet, ordu ve devlet, bayrak ve sancak sevgisini aşılır. Mizaç ve ahlâka itidal kazandırır. Eğitimde dinî ve fennî ilimlerin birlikte okutulmasını tensib eder. Siyasete ölçü kazandırır. Hâdiselerin, maziyle mevcut şartlar içerisindeki mukayesesini yaparak istikbale ümitle baktırır.

Bediüzzaman Hazretlerinin insanlar arasındaki gönül birliğini tesis etmekteki başarısının sebeplerinden biri de; **kâinatın esrarı, hayatın gayesi, ölümün hakikati, ibadetin lüzumu gibi herkesin merakını mucip mevzuları işlemesi, bu mevzulara asrm anlayışına uygun yeni izahlar getirmesidir.** Yazdığı eserlerin, yaptığı harikulade izahların fikirlerde ve gönüllerde büyük bir tesir icra etmesinin en mühim sırrı ise, bu hakikatları bizzat kendi nefsinde kemaliyle yaşamasıdır. **Evet, O, nefsinde tatbik edip yaşadığı ve heyecânîni duyduğu fikirleri yazmıştır.**

Kendi ifadesiyle:

“Hem Risalet'in Nur, en evvel tercümanının nefsinde ikna çalışır, sonra başkalarına bakar. Elbette nefsi emmaresini tam ikna eden ve vesvesesini

tamamen izale eden bir ders, gayet kuvvetli ve hâlisdir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı mânevî-i dalalet karşısında tek başıyla galibane mukabele eder.”(Sikke-i Tasdik-i Gaybi)

Şunu da ilave edelim ki Bediüzzaman, fitratın insan ruhuna bahşettiği en engin ve zengin inceliklere vakıf, fevkalâde hazık bir tabibdir. O’nu herhangi bir sosyologla, bir pedegogla mukayese etmek kıyas-ı maalfanktır.

Zira biz, onların kitaplarını da okuyoruz. Bunlar, beşerin ve gençliğin buhranlarına, problemlerine hiç bir çözüm getirmeyen, mücerret fikir ve hayallerle doludur. Bunlar insanlığın saadetine, hidayetine vesile olacak cemaatler tesis etmek şöyle dursun, iki gönlü bile kaynaştırmağa vesile olamamışlardır.

Evet, bu kimseler, çok düşünmüş, ama az isabet etmişlerdir. Mütefekkirlerin her söylediği, elbette bir fikir mahsûlüdür, fakat her fikrin daima isabet etmesi lâzım gelmez. Bu da hikmetin bir cilvesidir. Onların fikir ve nazarlarının kara lekeleri, insan aklının üzerine döküle döküle, insanı kâinatı okuyamaz hale getirmiştir. Bunların nazarında bir matemhane olan ve siyah bir tül ile örtülü zannedilen şu âlem, Bediüzzaman için, neş’elidir, mütebessimdir, açık ve berraktır.

Onlar böyle hayalî ekoller ve mutantan isimlerle kendilerini tatmin etmeye uğraşadursunlar, bu büyük mürşid, asrın çehresini değiştirdi. İlim ve irfanının ziyasıyla o siyah perdeyi kaldırdı. O’nun kalbinde yaşayan, vicdanından coşan heyecanlar, ruhlara aksedip kalpleri ihtizaza getirdi. Vicdanları tes’id ederek, akıllara ulvî ve nezih idealler bahşetti. Bu itibarla, O, tebliğ ve irşâdıyla ayrı bir âlem, deha ve zekâsıyla başka bir âlimdir.

Evet, kalem-i kudret, ezelî maharetiyle O’nun ruh cevherinde, takdire şayeste istidadlar nakşetmiş. Kalbinde engin bir şefkat ve merhamet dercetmiş. O’na şayanı temaşa bir vicdan bahşetmiş. Ve kendisine lütfettiği deha derecesinde gezdirmiştir. İşte O’nun etrafında birçok fedakâr ruhların toplanmasının sırrı, Cenab-ı Hakk’ın kendisine ihsan buyurduğu bu ulvî istidadlarda ve O’ndaki derin ihlâs ve sadâkatta aranmalıdır.